

Sygn. akt II K 12/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Iwona Kowalik

Protokolant Barbara Lesiak

po rozpoznaniu dnia 4 kwietnia 2017 roku sprawy karnej

M. K. (1)

urodzonego (...) w D., syna S. i M. z domu S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 września 2016 r. w S. woj. (...) pomógł nieustalonej osobie w zbyciu roweru marki G. o wartości 1650 zł wiedząc, że rower ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę G. K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

-wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13 marca 2012 r. sygn. akt IIK 1044/11 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

-wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 05 lutego 2013 r. sygn. akt VK 856/12 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za występki z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym skazanemu wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt V K 569/13, wymierzającym karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 27 września 2012 r. do dnia 26 września 2015 r.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. we wrześniu 2016 r. we W. woj. (...) pomógł nieustalonej osobie w zbyciu roweru marki K. o wartości 1000 zł, wiedząc, że rower ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę I. L. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

-wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13 marca 2012 r. sygn. akt II K 1044/11 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

-wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 05 lutego 2013 r. sygn. akt VK 856/12 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za występki z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym skazanemu wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt V K 569/13, wymierzającym karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 27 września 2012 r. do dnia 26 września 2015 r.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. we wrześniu 2016 r. we W. woj. (...) pomógł nieustalonej osobie w zbyciu roweru marki W. o wartości 1000 zł, wiedząc, że rower ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę J. K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym;

-wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13 marca 2012 r. sygn. akt II K 1044/11 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

-wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 05 lutego 2013 r. sygn. akt VK 856/12 za występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za występki z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym skazanemu wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt V K 569/13, wymierzającym karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 27 września 2012 r. do dnia 26 września 2015 r.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego **M. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I, II i III części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. czynów z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za czyny te na podstawie art. 291 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 12/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od marca 2016 roku M. K. (1) dokonywał kupna i sprzedaży kradzionych przedmiotów, w tym także rowerów, za pośrednictwem internetowych portali aukcyjnych. Klientami oskarżonego byli m.in. W. P. oraz A. B.. M. K. (1) wiedział, że sprzedaje rowery pochodzące z kradzieży, mimo tego zbywał je, uzyskując z tych transakcji zyski. W ten sposób „współpracował” z mężczyznami o pseudonimach (...), (...) i (...). Do września 2016 roku nabył ok. 50 kradzionych rowerów, które następnie sprzedał innym osobom.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego - k. 57v.-59, 81-83, 216

notatka urzędowa - k. 49-50, 23v.

W dniu 16.09.2016r. około godziny 11:30 J. K. zostawiła stanowiący jej własność rower marki W. (...), przy sklepie (...) na ul. (...) w Ś.. Podczas robienia zakupów usłyszała jak ktoś krzyczy, że: „kradną rower”. Pokrzywdzona wybiegła przed sklep i zobaczyła, że jej rower został skradziony. O powyższym fakcie została powiadomiona Policja. Wartość skradzionego roweru pokrzywdzona oszacowała na kwotę 1000 zł.

Dowód: zeznania J. K. - k. 167, 183v.

W dniu 23.09.2016r. około godziny 14:00-15:30 I. L. (1) pozostawiła na parkingu przed Urzędem Gminy w Ś. na ul. (...) swój rower marki K. i udała się do (...). Po wyjściu z urzędu pokrzywdzona stwierdziła brak roweru na parkingu.

Wartość skradzionego roweru pokrzywdzona oszacowała na kwotę 1000 zł.

Tego samego dnia wieczorem syn pokrzywdzonej – M. L., przeszukując portal aukcyjny (...), znalazł ogłoszenie nr (...) wystawione przez osobę M.-P., na którym przedmiotem sprzedaży był skradziony rower należący do pokrzywdzonej. I. L. (1) powyższy fakt zgłosiła w KPP w Ś.. Funkcjonariusze Policji jednak nie zdołali odnaleźć ogłoszenia, gdyż zostało ono wycofane.

W dniu 26.09.2016r. I. L. (1) ponownie poinformowała Policję o kolejnej aukcji internetowej o nr (...) na portalu (...), gdzie osoba o pseudonimie (...) sprzedawała należący do I. L. rower za cenę 550 zł.

Dowód: zeznania I. L. (1) - k. 3-4, 9v.

wydruk ogłoszenia z portalu (...) k. 10

wydruk ogłoszenia z portalu aukcyjnego - k. 14-18

W dniu 26.09.2016r. około godziny 14:00 G. K. pozostawił swój rower marki G. na nieogrodzonym parkingu znajdującym się przy firmie (...) w Ś.. Pokrzywdzony zabezpieczył rower przypinając go „za ramę” do znaku. Gdy ok. godz. 22:00 G. K. wyszedł z pracy stwierdził brak roweru w miejscu, w którym go pozostawił.

Wartość roweru pokrzywdzony określił na 1650 złotych.

Dowód: zeznania G. K. - k. 41v.-42

W dniu 26.09.2016r. do oskarżonego M. K. (1) przyjechał na rowerze marki M. (...) jego znajomy o pseudonimie (...), który poinformował go, że w P. zepsuł mu się samochód, którym przewoził kradzione rowery. M. K. (1) wziął swój samochód marki F. (...) i udał się z tym mężczyzną na miejsce, w którym na poboczu stało zepsute (...), w którym na tylnym siedzeniu znajdowały się 3 rowery - jeden marki G. (...) koloru białego z czarnym napisem G. i dwa rowery wyczynowe marki S.. W samochodzie siedział również mężczyzna o pseudonimie (...). Po konsultacji telefonicznej z mężczyzną o pseudonimie (...) M. K. (1) przepakował rowery do swojego samochodu i udał się do miejsca swojego zamieszkania.

Za zgodą (...) oskarżony umieścił na portalu internetowym (...), używając konta swojej konkubiny P. N. i pseudonimu (...), ogłoszenie o sprzedaży roweru marki G., należącego do G. K.. Ogłoszenie miało numer (...). Po jego sprzedaży M. K. miał otrzymać kwotę odpowiadającą części uzyskanej ceny sprzedaży. Ogłoszenie to zostało w dniu 27.09.2016r. zauważone przez pokrzywdzonego G. K., który o fakcie tym poinformował Policję.

Po tej informacji od pokrzywdzonego z oskarżonym skontaktował się funkcjonariusz Policji, który - podając się za osobę zainteresowaną kupnem roweru - umówił się z M. K. w miejscowości S. pod W. w celu sfinalizowania transakcji kupna przedmiotowego roweru. Podczas zaaranżowanego przez Policję spotkania M. K. (1) został zatrzymany.

Tego samego dnia oskarżony umówiony był na spotkanie z W. P., któremu wcześniej wielokrotnie sprzedawał kradzione rowery. W. P. kupował rowery od oskarżonego, nie wiedząc, że pochodzą one z nielegalnego źródła, a następnie wystawiał je na aukcjach internetowych do dalszej sprzedaży. W. P. w ten sposób kupił od M. K. (1) m. in. rower marki K. należący do I. L. (1), który ta rozpoznała na aukcji internetowej (...) nr (...) oraz rower marki W. (...) należący do J. K.. Rowery te ujawniono podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych należących do W. P..

Rowery zostały zwrócone pokrzywdzonym.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego - k. 57v.-59

zeznania G. K. - k. 41v.-42

wydruk ogłoszenia z portalu (...) k. 45-47

protokół przeszukania pomieszczeń - k. 25-27

notatki urzędowe – k. 23, 49

pokwitowania odbioru rowerów – k. 19, 48, 184

M. K. (1) ma obecnie 33 lata, wykształcenie gimnazjalne, zawód wyuczony operator maszyn i urządzeń rolnych, jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych z których uzyskuje dochód w wysokości 1800 zł, nie był leczony psychiatrycznie, odwykowo, ani neurologiczne. Był uprzednio wielokrotnie karany sądownie, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13.03.2012r., sygn. akt II K 1044/11, za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 05.02.2013r., sygn. akt V K 856/12 za czyn z art. 279§§1 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 291§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 06.09.2013r., sygn. akt V K 569/13 i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 27.09.2012r. do dnia 26.09.2015r.

Dowód: dane osobo-poznawcze oskarżonego – k. 226

dane o karalności – k. 186-189

odpis wyroku SR dla Wrocławia Śródmieścia, sygn. V K 569/13 - k. 200

odpis wyroku SR dla Wrocławia Śródmieścia, sygn. V K 856/12 - k. 201-202

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśniał, że rower G. otrzymał od (...) i (...), nie zna ich danych, za pomoc w przewożeniu i przechowaniu kradzionych rowerów. Rowery miał dostarczyć do (...), który mieszkał przy ul. (...). Rower G. wystawił na sprzedaż na portalu aukcyjnym (...), użył w tym celu konta swojej konkubiny, połową zysku ze sprzedaży miał podzielić się z (...). Oskarżony przyznał, że (...) i (...) mówili mu, że rowery te ukradli. Tego samego dnia, kiedy został zatrzymany przez policjantów, był umówiony z mężczyzną o imieniu W., od którego miał odebrać kradzione rowery. Oskarżony wyjaśniał też, że wielokrotnie kupował od W. rowery, a następnie sprzedawał je (...), w sumie nabył ok. 50 kradzionych rowerów, zarówno od (...) jak i od (...).

Słuchany jeszcze dwukrotnie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, podtrzymał te dotychczas złożone, wyraził żal z powodu tego co się stało.

W dniu 22.12.2016r. M. K. (1) złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu – przy przyjęciu art. 91§1 kk - kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego - k. 57-58, 81-83, 215-216

wniosek o skazanie – k. 217

Sąd zwążył:

Materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozostawia żadnych wątpliwości co do sprawstwa i winy M. K. (1) w przedmiocie zarzucanych mu czynów.

Oskarżony przyznał się do ich popełnienia, podał okoliczności, w jakich pozyskiwał przedmiotowe kradzione uprzednio rowery i potwierdził, że w pełni zdawał sobie sprawę z pochodzenia tych przedmiotów. Wyjaśnieniom w zakresie, w którym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd dał wiarę w pełni, tym bardziej, że znajdują one potwierdzenie w innych przeprowadzonych w sprawie dowodach.

Jako w pełni wiarygodne Sąd ocenił także zeznania pokrzywdzonych J. K., I. L. (1) i G. K., gdyż zeznania w/w świadków, w których przedstawili swoją wiedzę na temat zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem, są logiczne i szczegółowe, a także znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w przedmiotowej sprawie, w tym również w wyjaśnieniach samego oskarżonego. Wskazać w tym miejscu należy, że pokrzywdzeni nie byli naoczniymi świadkami zdarzeń, nie posiadali tym samym szczegółowej wiedzy na temat okoliczności, w jakich dokonano poszczególnych przestępstw – w tym przestępstw na ich szkodę – jednakże w złożonych zeznaniach w sposób wiarygodny dla Sądu i przekonujący przedstawili okoliczności związane z utratą rowerów, a także oceną łącznych szkód, jakie ponieśli w wyniku poszczególnych przestępstw.

Za nie budzące wątpliwości i wiarygodne Sąd uznał także dowody z dokumentów wskazanych w stanie faktycznym uzasadnienia, gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w ich sporządzeniu, a nadto ich treść nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania karnego.

W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że M. K. (1) dopuścił się popełnienia przestępstw zarzucanych aktem oskarżenia.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynów opisanych w punktach I, II i III aktu oskarżenia, a jego wina została udowodniona.

W określającym podstawowy typ paserstwa art. 291§1 kk występują cztery alternatywnie ujęte formy wykonawcze tego przestępstwa: nabycie, pomoc w zbyciu, przyjęcie lub pomoc w ukryciu. Przez „pomoc do zbycia” rzeczy rozumieć należy wszelkie zachowanie ułatwiające realizację porozumienia między zbywcą a nabywcą rzeczy dotyczącego przeniesienia jej własności. Zachowanie to przybierać może postać pośrednictwa między zbywającym a nabywcą rzeczy, poinformowania osoby posiadającej rzecz o miejscu lub osobie, której można ją zbyć, wyszukiwaniu nabywcy, dostarczeniu rzeczy do miejsca transakcji lub podejmowaniu innych czynności umożliwiających lub ułatwiających dokonanie zbycia rzeczy.

Paserstwo w typie podstawowym jest przestępstwem umyślnym, a zatem do odpowiedzialności sprawcy konieczna jest jego wiedza, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego (zamiar bezpośredni), albo uświadamianie sobie tej możliwości i godzenie się z nią (zamiar ewentualny). Natomiast czynności wykonawcze paserstwa w postaci nabycia rzeczy, pomocy do jej zbycia, przyjęcia i pomocy do ukrycia wymagają niewątpliwie zamiaru bezpośredniego (zob. Andrzej Marek - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego; Marek Kulik - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego, Lex; Ewa Monika Guzik – Makarczyk, Emil Pływaczewski - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego, Lex Omega).

Świadomość pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego musi istnieć w chwili dokonywania przestępstwa paserstwa, a więc w momencie nabywania, przyjmowania lub pomocy do zbycia lub ukrycia tej rzeczy przez sprawcę (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662; J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 423-424; J. Wojciechowski, Kodeks karny..., s. 506). Świadomość tę należy oceniać na podstawie znanych osobie nabywającej te rzeczy (...) okoliczności związanych z czasem przed popełnieniem czynu lub z czasem jego dokonywania. Świadomości tej nie należy ustalać na podstawie faktów, które nastąpiły po dokonaniu czynu, jeżeli z faktów tych nie można wyciągnąć poprawnego pod względem logicznym i zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego wniosku o istnieniu okoliczności świadczących o świadomości pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego w chwili dokonywania czynu opisanego w art. 291 kk (zob.: wyrok SN z 17.11.1972r., II KR 162/72, OSNKW 1973,

nr 4, poz. 46, Lex (...)). Do oceny przestępstwa paserstwa określonego w art. 291 kk nie jest konieczne ustalanie podmiotowego związku między sprawcą paserstwa a sprawcą czynu zabronionego, za pomocą którego rzecz została uzyskana. Wystarczy zatem obiektywne stwierdzenie przestępczego pochodzenia rzeczy oraz ustalenie umyślności działania sprawcy, opartej na świadomości takiego pochodzenia tej rzeczy (zob.: wyrok SA w Poznaniu z 23.04.1996r., II Aka 46/96, OSA 1997, z. 5, poz. 19 oraz głosę do tego orzeczenia J. Satki: Paestra 1997, z. 7-8, s. 216 i n.; wyrok SA w Krakowie z 22.09.1994r., II Akr 141/94, KZS 1994, z. 10, poz. 14; Małgorzata Dąbrowska – Kardas, Piotr Kardas - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego, Lex Omega).

Bez wątplenia więc czyn z art. 291§1 kk jest przestępstwem umyślnym, zatem do odpowiedzialności oskarżonego konieczne było ustalenie, że wiedział o tym, iż nabywane przez niego rzeczy pochodzą z czynu zabronionego, albo uświadamiał sobie taką możliwość i godził się z nią.

Na kanwie rzeczonyj sprawy okoliczności popełnienia zarzuczanych oskarżonemu czynów są niewątpliwe i bezsprzeczne. Sąd nie miał wątpliwości, że rowery, które M. K. (1) sprzedawał pochodziły z czynów zabronionych - z kradzieży. Oskarżony niewątpliwe miał tego pełną świadomość, do czego sam się przecież przyznał w złożonych w sprawie wyjaśnieniach. Tak więc okoliczność świadomości oskarżonego co do pochodzenia rowerów z przestępstwa nie budzi najmniejszych wątpliwości. Poprzez wystawianie skradzionych rowerów na aukcjach internetowych pomagał w zbyciu kradzionych przedmiotów. Oskarżony ułatwiał w ten sposób nieustalonym sprawcom sprzedaż kradzionych rowerów, za co otrzymywał określoną część pieniędzy z ich sprzedaży. Sprzedając kradzione przedmioty (w tym rowery pokrzywdzonych) miał świadomość ich pochodzenia z przestępstwa, a sprzedawał je w celu uzyskania korzyści majątkowej dla siebie oraz dla osób, od których otrzymywał kradziony towar.

Uzasadnione było też przyjęcie co do każdego z czynów działania oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§1 kk, ponieważ był on już wcześniej karany sędownie za przestępstwa umyślne na karę pozbawienia wolności i odbył tę karę w rozmiarze przekraczającym 6 miesięcy (cytowane powyżej wyroki, w tym wyrok łączny SR dla Wrocławia Śródmieścia, sygn. V K 569/13) i w okresie 5 lat od odbycia kary dopuścił się kolejnego przestępstwa umyślnego i podobnego do poprzedniego.

W zakresie czynów wskazanych w punkcie I części dyspozytywnej wyroku Sąd przyjął, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk, bowiem oskarżony popełnił je w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, zanim w stosunku do któregośkolwiek z nich zapadł pierwszy wyrok.

Oskarżyciel publiczny występując z aktem oskarżenia złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335§2 kpk i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary.

Biorąc pod uwagę fakt, że okoliczności popełnienia przestępstw i wina oskarżonego nie budziły żadnych wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazywała, że cele postępowania zostaną osiągnięte, Sąd uwzględnił złożony przez Prokuratora wniosek i wymierzył oskarżonemu zawnioskowaną karę – przy przyjęciu działania oskarżonego ciągiem przestępstw z art. 91§1 kk - 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu w pełni zasadnym było - w kontekście ustawowych celów kary - orzeczenie wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności w powyższym wymiarze, bowiem kara taka pozostaje adekwatna do charakteru popełnionych przez M. K. (1) przestępstw i zrealizuje swoje funkcje w zakresie sprawiedliwego ukarania sprawcy, jak też w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Należy zauważyć, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów zabronionych będąc uprzednio wielokrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i z art. 291§1 kk, a także z powodu niskich niczym nieusprawiedliwionych pobudek, a tego rodzaju czyny stanowią istną „plagę” naszych czasów. Ponadto trudnił się takim procederem od dłuższego czasu, o czym świadczy fakt zakupu i sprzedaży przez niego około 50 kradzionych rowerów w dość krótkim okresie, bo kilkumiesięcznym, co sam przyznał w złożonych wyjaśnieniach. Był to więc swego rodzaju „sposób na życie” oskarżonego i na osiąganie dochodów, skoro otrzymywał połowę zysku ze sprzedaży kradzionego roweru. Wykazał się przy tym rażącym lekceważeniem i brakiem poszanowania dla norm społecznych

i prawnych, w tym prawa własności. Nie bacząc na skutki swojego działania i szkody, jakie ponosili pokrzywdzeni – nie tylko w tej sprawie (sprzedał ok. 50 kradzionych rowerów!) – oskarżony kontynuował przestępcze działania nic nie robiąc sobie z ewentualnych konsekwencji naruszania prawa. Refleksja przyszła dopiero po zatrzymaniu oskarżonego przez Policję. Dlatego też wyrażony przez oskarżonego żal był tylko i wyłącznie obliczony na łagodniejsze potraktowanie, a nie był szczerym i faktycznym odczuciem towarzyszącym oskarżonemu. Przeczą wszak temu jego dotychczasowe działania. Sąd jest przekonany, że gdyby nie udana prowokacja Policji oskarżony z całą pewnością kontynuowałby przestępcze działania, czerpiąc z tego procederu zyski, niczego nie robiąc sobie z naruszania obowiązującego prawa. Tak wszak postępował przez kilka ostatnich (przed prowokacją) miesięcy. Zachowanie oskarżonego wskazuje więc na to, że ma on oraz nie widzi niczego nagannego w swoim zachowaniu. Z tych też powodów koniecznym jest odizolowanie, choć na jakiś czas, oskarżonego od społeczeństwa, by miał czas na wyciągnięcie wniosków, zmianę swojego nastawienia do obowiązujących norm prawnych, by nauczył się szanować prawa jednostki oraz reguły panujące w praworządnym społeczeństwie.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd uznał, iż wyłącznie kara bezwzględnego pozbawienia wolności stanowić będzie właściwą reakcją na czyny oskarżonego i w efekcie doprowadzi do powstrzymania się przez niego od kolejnych zachowań przestępczych. Nie sposób przy tym w chwili obecnej postawić wobec M. K. (1) pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej, gdyż oskarżony, jak wynika z jego dotychczasowej postawy i zachowań, jest sprawcą niepoprawnym, wobec którego uprzednio wymierzone kary okazały się całkowicie nieskuteczne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego i w oparciu o przepis art. 624§1 kpk zwolnił M. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa, a na mocy art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn.: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił go od opłaty w sprawie uznając, że uiszczenie powyższych kosztów i opłaty byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.